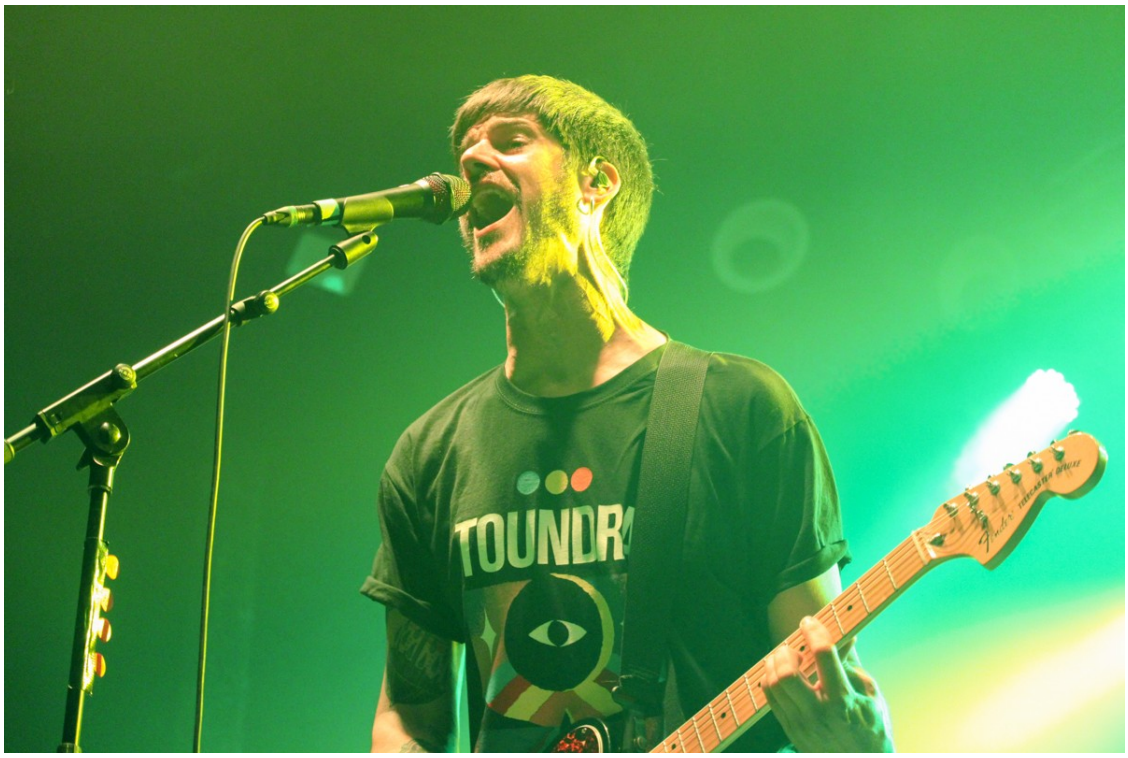
Enderrock | Sergi Núñez | Actualitzat el 19/03/2023 a les 13:30

La nit de Crim i les seves 'Cançons de mort'

La banda tarragonina Crim va actuar ahir a la nit a Razzmatazz per a presentar el seu darrer disc

Crim | Sergi Núñez

Diuen que el punk no entén de concessions i, sens dubte, **Crim** ho va demostrar ahir la nit en el seu concert a Razzmatazz. Tan sols una setmana després de la sortida del seu nou disc, *Cançons de mort* (HFMN Crew, 2023), la banda tarragonina ja el va presentar en directe a la sala gran de l'equipament barceloní amb tot un *sold out*.

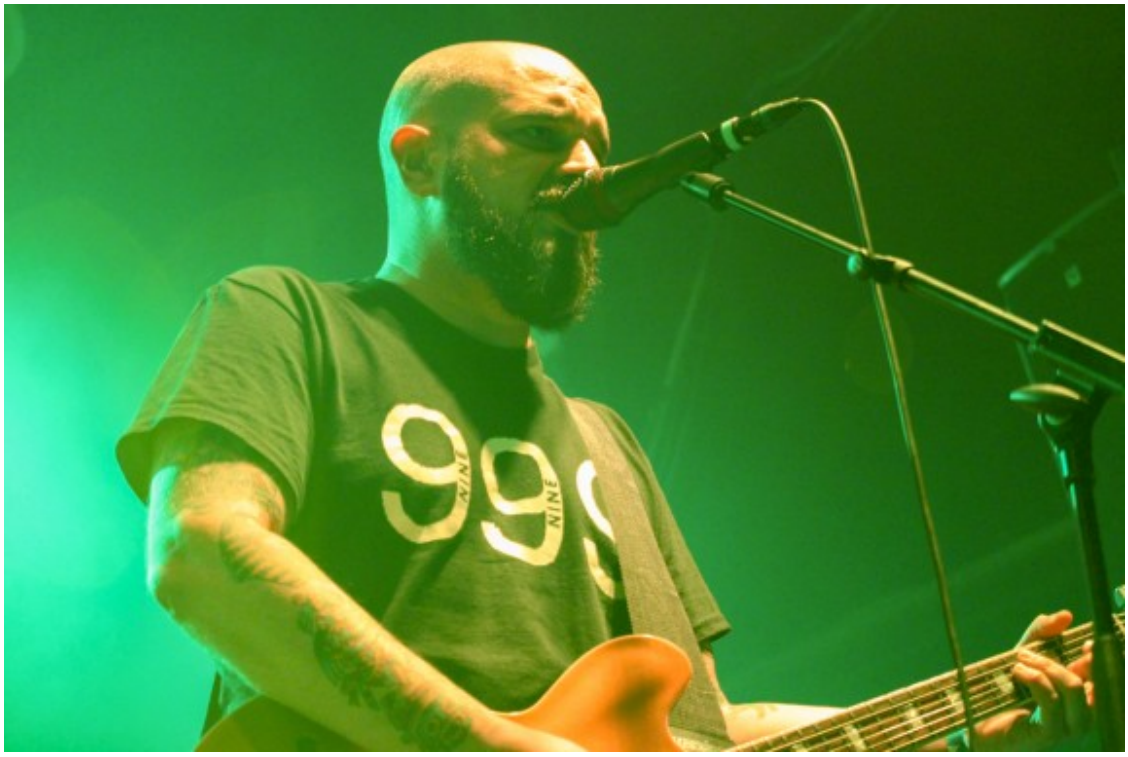
Després de les actuacions de les bandes basques **Brigade Loco** i **Rotten XIII**, el quartet format per Adrià Bertran (veu i guitarra), Quim Mas (guitarra solista), Javier Dorado (baix) i Marc Anguela (bateria) va sortir a l'escenari davant d'una imponent i preciosista lona d'estètica eclesiàstica per a repassar bona part del *tracklist* de *Cançons de mort*. Seguint en molts moments l'ordre del disc, el concert va arrencar amb l'inicial "Vaig sense mans", que fa una bona i encertada crítica dels privilegis de l'home blanc.

Crim a Razzmatazz (18/03/2023) Foto: Sergi Núñez

Imprimint un ritme alt i sense gaires descansos, la banda va seguir interpretant "Vam riure tant", amb algunes reminiscències al rock sureny; "Patrimoni mundial", que destapa les misèries de la cara fosca de Tarragona; i el tema homònim del nou disc, entre altres. Tampoc hi va faltar "Estiu de merda" i la seva crítica punyent als grups de música que s'adrecen al públic jove i no tenen en compte cap mena de discurs crític amb el món actual.

Al llarg del concert, es van fer palesos dos fets ben diferents. Un és el bon fer interpretatiu de la banda a tots els nivells, en què va destacar la gran potència per a fer de les tornades veritables himnes i el gran control que el grup mostra per a controlar els *tempos* i ser una màquina rítmica del tot precisa. L'altre és que, malgrat que les noves cançons van brillar en directe, es va constatar que en aquesta setmana de decalatge entre la sortida del disc i el concert, el públic encara no ha pogut acabar de mastegar i assaborir del tot el nou repertori per a cantar totes les lletres de viva veu.

Crim a Razzmatazz (18/03/2023) Foto: Sergi Núñez

Un cop passat l'equador del concert, **Crim** va començar a desplegar el seu repertori d'himnes més atemporals, condensats la majoria d'ells en un llarg reguitzell de bisos. El primer d'ells va ser "Hivern etern", que va animar el públic amb els seus potents cors. La van seguir altres clàssics de la banda com "Benvingut enemic", "Una cançó i una promesa" o "Castells de sorra", tots ells corejats unànimement pel públic. Entremig, també es va deixar sentir algun dels temes més recents del grup, com "La revolta del somriures" i la seva càrrega contra el seny i l'ordre. Com no podia ser d'altra manera, va tancar la nit la seva cançó més cèlebre: "Pare nostre que esteu a l'infern".

Crim va tornar a evidenciar un cop més que són un dels principals puntals del punk català i en general de la música extrema en català, ja que entre el públic també s'hi va deixar veure públic amb samarretes d'altres estils com el mètal extrem i el hardcore. La bona qualitat del seu directe lligat a unes cançons dinàmiques i amb un missatge crític i punyent són una bona combinació que garanteix que aquestes *Cançons de mort* encara els queden molts anys de vida.

Crim a Razzmatazz (18/03/2023) Foto: Sergi Núñez